

Nove muzikalije. Slovenske pesmi za sopran, alt, tenor in bas. Uglasbil in velečastitemu gospodu Sim. Gregorčiču, slavnemu pesniku slovenskemu, posvetil Hr. Volarič. Op. 7. V Ljubljani. — Tiskali J. Blaznikovi nasledniki. Lastna založba. Cena zvezku je 70 kr. (po pošti 75 kr.) Naročuje se: H. V. v Kozani, p. Kojsko — Gorica na Primorskem.

Takšen je naslov mično in prav čedno avtografiranemu zvezku Volaričevih pesmij op. 7. Vsebina je nastopna: 1. Slovanska pesem, bes. J. Stritarjeve. 2. Pogovor z domom, bes. J. Jenkove. 3. Ne zveni mi, bes. S. Gregorčičeve. 4. Pomlad, bes. J. Virkove. 5. Gospodov dan, bes. Fr. Krekove. 6. V noči, bes. Savo Zoranove. 7. Ljubav, bes. J. Kalčičeve. 8. Na planine, bes. Krilanove. 9. Poziv k petju, bes. Ako hočemo biti skladatelju pravični, priznati moramo, da je pri njega vsakem novem delu opaziti velik napredek v glasbi, a tudi slovenskim pevcem prav dobro ugajajo pesmi Volaričeve, ker slone na takó zvanem modernem slovenskem glashenem duhu. Prav zató so njega skladbe čimdalje bolj obljubljene, in nádejamo se, da ostane skladatelj svetla zvezda slovenskega glashenega neba. Harmonija teh pesmij je prav lepa in mnogostranska; s harmoniškimi oblikami skladatelj nikjer ni v zadregi; vse teče nekako gladko in neprisiljeno, glasovi se lepó menjujejo, v skupnosti pa se pesmi slíšijo polnoglasno in prikupno.

Na majhen nedostatek pa vendar opozarjamo skladatelja. Basovski skok iz $\frac{3}{4}$ akorda ni dovoljen, zató ker ta akord pripada šibkim harmoniškimi oblikam in je torej navezan na dijatoniški postop. Glej štev. 2., 6. takt in jednako. Harmonija je zelo zmešana šrena, torej je treba v porabi največje doslednosti, da se nam ne bode očitalo neznanje. Drugega nimamo dostaviti, nego to: Pesmi Volaričeve iskreno priporočamo vsem pevcem in pevovodjam po Slovenskem in prepričani smo, da bodo z njimi jako zadovoljni.

D. F.

„**Materin blagoslov**“. Gospod *Anton Foerster* je uglasbil ta znani igrokaz, tako da je sedaj popolnoma opereta. Ker je glasheni del precéj obšíren, treba bode tekst izdatno okrajšati in mu dati bolj obliko libreta. Foersterjevo delo se uprizori še v letošnji gledališki dóbi.

„**Cavalleria rusticana**“. „Dramatično društvo je sklenilo pogodbo s slavnim skladateljem opere: „*Cavalleria rusticana*“. Skladatelj *Pietro Mascagni* in založnik *Edoardo Sonzogno*, zastopana po dr. O. F. Eirichu, zavezala sta se, da smé to opero dati v Ljubljani jedino le „Dramatično društvo“. S to pogodbo je sevéda spojena znatna gmotna žrtva, toda pomisliti je treba, da se je s tem storil tudi znaten napredek v razvoji slovenskega gledališča. Libreto je skrbno in izvrstno preložil naš pesnik, gospod *Anton Funtek*, kateri je „Dramatičnemu društvu“ kot libretist s svojim sodelovanjem nemala podpore. Ako se pokaže potreba izdaje slovenskega prevoda, bode se tudi zánjo skrbelo pravočasno.

Blaž Potočnik. V Št. Vidu nad Ljubljano je ondotna čitalnica dné 4. m. m. praznovala petindvajsetletnico svojo in zajedno dostojno poslavila spomin svojega ustanovitelja, župnika Blaža Potočnika. Na pročelji župne cerkve šentvidske se je namreč vzdala spominska ploča z napisom: V tej fari je kot župnik 39 let pastiroval gospod Blaž Potočnik, ustanovitelj narodne čitalnice. „Kdor hoče živeti in srečo imeti, naj dela veselo in moli naj vmes.“ — Narodna čitalnica ob svoji petindvajsetletnici 4. oktobra 1891. — Pri tej priliki je izšla lična spomenica, katero je spisal g. *Janko Žirovnik*, nadučitelj v Št. Vidu. Zanimiva knjižica priobčuje v štirih oddelkih životopisne črtice o Potočniku, pisane za preprosto ljudstvo, in prinaša dôkaj dovtipnih izrekov Potočnikovih, ki je bil sploh jako šaljiv in zabaven družabnik. Spomenica ima tudi dobro pogojeno